

حل مساله معکوس ارتعاشی برای سیستم جرم و فنر متوالی

محمد رضا تابش پور

استادیار، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران
* تهران، ۱۱۵۵۹۵۶۷، tabeshpour@sharif.edu

چکیده

در این مقاله مساله ارتعاش معکوس برای دسته خاصی از سیستم‌های ارتعاشی بررسی شده است. در این گونه سیستم‌ها که موسوم به سازه‌های برشی می‌باشند، جرم‌ها به طور متوالی قرار داشته و بین دو جرم متوالی یک فنر وجود دارد. در اینجا از اثر میرایی صرف نظر می‌شود. هدف، تعیین مقادیر جرم و سختی با معلوم بودن فرکانس‌های ارتعاشی می‌باشد. روشی برای تعیین مقادیر منحصر به فرد جرم و سختی وجود دارد که در اینجا نیز ارائه شده و کارایی آن توسط مثال‌هایی بررسی شده است.

کلیدواژگان

مساله معکوس، ماتریس جرم، ماتریس سختی، مقادیر ویژه

Vibration inverse problem for spring-mass systems

M. R. Tabeshpour

Assistant Professor, Center of Excellence in Hydrodynamics and Dynamics of Marine Vehicles, Mechanical Engineering Department, Sharif University of Technology, Tehran, Iran.

* P.O.B. 11559567, Iran, tabeshpour@sharif.edu

Abstract

Inverse problem for spring-mass systems called shear structures is presented in this paper. Shear structure is a system with spring and mass after each other and there is a spring between two masses. Damping effects are neglected here. The aim is determining the mass and stiffness of the system with pre assigned frequencies. There is a method for solving such a problem that is presented here. Some examples are discussed. Such a problem can be used for several important problems.

Keywords

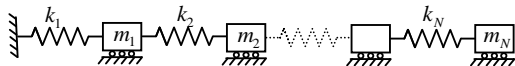
Inverse Problem, Mass Matrix, Stiffness Matrix, Eigen-value

$$[K] = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 & \dots & 0 & 0 \\ -k_2 & k_2 + k_3 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & -k_N & k_N \end{bmatrix} \quad (3)$$

همچنین $\{x\}$ یک بردار ستونی دارای N عضو می‌باشد که مولفه i ام آن یعنی x_i برابر جابجایی نسبی بین طبقه i و زمین می‌باشد. چنانچه مشاهده می‌شود ماتریس‌های جرم و سختی هر دو متقارن هستند. همچنین هر دو ماتریس، مثبت - معین می‌باشند. $[M]$ یک ماتریس قطری و $[K]$ یک ماتریس سه قطری می‌باشد. جواب معادله (۱) را می‌توان به شکل $\{x(t)\} = \{x\} \sin(\omega t + \theta)$ در نظر گرفت، در نتیجه:

$$[K]\{x\} = \lambda[M]\{x\} \quad \lambda = \omega^2 \quad (4)$$

λ مقدار ویژه و $\{x\}$ بردار ویژه متناظر آن می‌باشد.

شکل ۱ سازه برشی

λ را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

$$\lambda = \frac{\{x\}^T [K] \{x\}}{\{x\}^T [M] \{x\}} \quad (5)$$

و با توجه به قطری بودن $[M]$ می‌توان نوشت:

۱- مقدمه

مساله برگشتی ارتعاش دارای دو شکل کلی می‌باشد. حالت اول عبارتست از تعیین ماتریس‌های جرم و سختی در صورتی که فرکانس‌های سیستم، داده شده باشند. این مساله برای سازه‌های میله‌ای [۳-۱]، تیرها [۵-۴] و سیستم‌های گسسته [۱۰-۶] توسط برخی از محققین بررسی شده است. حالت دوم، تعیین تغییرات در خواص مکانیکی (جرم و سختی) به منظور اصلاح فرکانس‌های ارتعاشی می‌باشد. در این حالت هدف، انتقال برخی از مقادیر ویژه سیستم به سمت مقادیر دلخواه می‌باشد. با ترکیب دو حالت بیان شده می‌توان یک مساله معکوس کامل را حل نمود. در این مطالعه به مورد اول پرداخته می‌شود و در آن از الگوریتم ارائه شده در مرجع [۱] استفاده شده است.

الگوریتم فوق برای سازه‌های برشی جواب منحصر به فرد نمی‌دهد، در نتیجه در این مقاله روشی برای حل این مشکل ارائه شده و کارایی آن توسط چند مثال بررسی می‌گردد.

۲- معادلات دینامیکی

با در نظر گرفتن شکل ۱ معادله دینامیکی حاکم بر آن در حالت ارتعاش آزاد را می‌توان بصورت زیر نوشت [۱]:

$$[M]\{\ddot{x}(t)\} + [K]\{x(t)\} = \{0\} \quad (1)$$

که در آن $\{0\}$ یک بردار ستونی دارای N عضو برابر صفر، $[M]$ ماتریس جرم و $[K]$ ماتریس سختی بوده و:

$$[M] = \text{diag}\{m_1, m_2, \dots, m_N\} \quad (2)$$

$$\{x\}^T [M] \{x\} = \sum_{i=1}^N m_i x_i^2 \quad (6)$$

برای تشریح مساله معکوس ارتعاشی، ابتدا قضایای زیر بیان می‌شود:
 قضیه ۱: مقادیر ویژه و بردارهای ویژه برای جفت ماتریس‌های حقیقی و متقارن $[K]$ و $[M]$ حقیقی می‌باشند.

قضیه ۲: در معادله (۴) اگر دو مقدار ویژه متمایز باشند $(\lambda_i \neq \lambda_j)$ در این صورت بردارهای ویژه متناظر نسبت به $[M]$ و $[K]$ متعامند، یعنی

$$\{x_i\}^T [M] \{x_j\} = \{x_i\}^T [K] \{x_j\} = 0$$

قضیه ۳: اگر $[K]$ ، $[M]$ مثبت - معین باشند، آنگاه معادله (۴) دارای N مقدار ویژه مثبت می‌باشد.

قضیه ۴: اگر $(D_i)_1^N$ ماینورهای اصلی ماتریس $[M]$ باشند در این صورت $[A]$ مثبت - معین است، اگر و فقط اگر $(D_i)_1^N > 0$ و مثبت - نیمه معین است اگر و فقط اگر $(D_i)_1^N \geq 0$ و $D_N = 0$.

در معادله (۴) ماتریس $[M]$ مثبت و معین و $[K]$ مثبت - نیمه معین است. با تعریف $[L]$ به صورت رابطه:

$$[L] = [L]^T = \text{diag}[m_1^{1/2}, m_2^{1/2}, \dots, m_N^{1/2}] \quad (7)$$

می‌توان نوشت:

$$[M] = [L][L]^T \quad (8)$$

با تعریف بردار $\{u\} = [L]^T \{x\}$ که منجر به تساوی $\{x\} = ([L]^T)^{-1} \{u\}$

می‌شود و با ضرب طرفین رابطه (۴) از سمت چپ در $[L]^{-1}$ رابطه زیر بدست می‌آید:

$$[B]\{u\} = \lambda\{u\}, \quad \{u\} = [M]^{1/2}\{x\} \quad (9)$$

$$[B] = [L]^{-1}[K]([L]^T)^{-1} = [M]^{-1/2}[K][M]^{1/2} \quad (10)$$

۳- تئوری مساله معکوس

با توجه به معادله (۱۰) از آنجا که ماتریس $[K]$ متقارن است، $[B]$ نیز متقارن خواهد بود. همچنین ماتریس $[B]$ سه قطری و مثبت معین (یا مثبت - نیمه معین) است، چنین ماتریسی را ماتریس ژاکوبی می‌نامند. در فرم استاندارد، $[B]$ دارای اعضای مثبت روی قطر بوده و اعضای غیرقطری آن منفی می‌باشند:

$$[B] = \begin{bmatrix} a_1 & -b_1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ -b_1 & a_2 & -b_2 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & a_{N-1} & -b_{N-1} \\ 0 & 0 & 0 & \dots & -b_{N-1} & a_N \end{bmatrix} \quad (11)$$

ماینورهای اصلی $([B] - \lambda[I])$ به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$P_0 = 1, \quad P_1(\lambda) = a_1 - \lambda, \quad P_2(\lambda) = \begin{vmatrix} a_1 - \lambda & -b_1 \\ -b_1 & a_2 - \lambda \end{vmatrix}, \dots, \quad (12)$$

$$P_N(\lambda) = |[B] - \lambda[I]|$$

و رابطه برگشتی زیر برقرار می‌باشد:

$$P_{r+1}(\lambda) = (a_{r+1} - \lambda)P_r(\lambda) - b_r^2 P_{r-1}(\lambda), \quad (r = 1, 2, \dots, N-1) \quad (13)$$

تعریف: $s_r(\lambda)$ برابر است با تعداد تجمعی تغییر علامت‌ها در جملات رشته $(P_i(\lambda))_0^r$

قضیه ۵: اگر $b_r^2 > 0$ باشد، $(r = 1, 2, \dots, N-1)$ ، آنگاه $(P_r(\lambda))_1^N$ یک رشته (دنباله) اشتورم را تشکیل می‌دهد که دارای دو خاصیت زیر است:

۱- $P_0(\lambda) \equiv 1$ همواره دارای یک علامت است $(P_0(\lambda) \equiv 1)$
 ۲- اگر λ جواب $P_r(\lambda)$ باشد، آنگاه $P_{r+1}(\lambda)$ و $P_{r-1}(\lambda)$ غیر صفر بوده و دارای علامت‌های متفاوتند.

قضیه ۶: $s_r(\lambda)$ فقط هنگامی تغییر می‌کند که λ از مقدار جواب $P_r(\lambda)$ بگذرد (زیادتر شود).

قضیه ۷: جواب‌های $P_r(\lambda)$ حقیقی هستند، بعلاوه اگر $P_r(\lambda^0) \neq 0$ و $s_r(\lambda^0) = k$ آنگاه $P_r(\lambda)$ دارای k جواب کمتر از λ^0 خواهد بود.

از قضایای فوق می‌توان نتایجی به شرح زیر گرفت:

۱- مقادیر ویژه ماتریس ژاکوبی متمایز می‌باشند.
 ۲- تعدادی از جواب‌های $P_r(\lambda)$ که بین α و β می‌باشند $(\alpha < \lambda < \beta)$ ، برابر $s_r(\beta) - s_r(\alpha)$ می‌باشد.

۳- اگر λ_0 یکی از جواب‌های $P_r(\lambda)$ باشد، آنگاه هنگامی که λ از مقدار λ^{0-} به λ^{0+} می‌رسد علامت عبارت $P_r(\lambda), P_{r-1}(\lambda)$ از مثبت به منفی تبدیل می‌شود و $s_1(\lambda)$ یک واحد افزایش می‌یابد.

قضیه ۸: بین هر دو جواب مجاور برای $P_r(\lambda)$ ، یک و فقط یک جواب از $P_{r-1}(\lambda)$ و همچنین یک و فقط یک جواب از $P_{r+1}(\lambda)$ جای می‌گیرد.

قضیه ۹: یک ماتریس ژاکوبی منحصر به فرد $[B]$ وجود دارد به نحوی که مقادیر ویژه آن $(\lambda_i)_1^N$ بطور متوالی و متمایز باشند:

$$\lambda_1 < \lambda_2 < \dots < \lambda_N$$

و دارای بردارهای ویژه بیکه $\{u\}$ است که دارای مقادیر مشخص برای $(u_{ii})_1^N$ یا $(u_{Ni})_1^N$ می‌باشد.

اثبات: این قضیه دارای دو قسمت وجود و یگانگی می‌باشد. اثبات وجود آن توسط ساختن ماتریس با استفاده از الگوریتم لانکروز انجام می‌گیرد. اثبات

ارائه شده برای حالتی است که $(u_{ii})_1^N$ معین باشند. بردارهای ویژه $\{u\}_i$ در رابطه زیر صدق می‌کنند:

$$[B]\{u\}_i = \lambda_i \{u\}_i \quad (14)$$

با قراردادن $[U] = [\{u\}_1, \dots, \{u\}_N]$ و با استفاده از شرط تعامد که بصورت δ_{ij} دلتای کرانکر می‌باشد:

$$\{u\}_i^T \{u\}_j = \delta_{ij} \quad (15)$$

می‌باشد می‌توان نوشت:

$$[U][U]^T = [U]^T[U] = [I] \quad (16)$$

رابطه فوق را می‌توان به شکل زیر بازنویسی نمود:

$$\sum_{i=1}^N u_{ri} u_{si} = \delta_{rs} \quad (17)$$

با قراردادن:

$$\{x\}_r = \{u_{r1}, u_{r2}, \dots, u_{rN}\}^T \quad (18)$$

معادله (۱۷) به صورت زیر در می‌آید:

$$\{x\}_r^T \{x\}_s = \delta_{rs} \quad (19)$$

$$[B][U] = [U][\Lambda] \quad (20)$$

با تعریف $[X] = [\{x\}_1, \{x\}_2, \dots, \{x\}_N] = [U]^T$ می‌توان به صورت زیر بازنویسی نمود: $([\Lambda] \text{ ماتریس قطری مقادیر ویژه است})$:

با جایگذاری مقدار α_i در رابطه (۳۱) می توان نوشت:

$$\{u\} = (a_N^0 - a_N) u_N \sum_{i=1}^N \frac{u_{Ni} u_i}{\lambda - \lambda_i} \quad (35)$$

آخرین عضو بردار $\{u\}$ همان u_N می باشد در نتیجه با مساوی قرار دادن مولفه های آخر از رابطه قبلی معادله مقدار مشخصه زیر بدست می آید:

$$1 = (a_N^0 - a_N) \sum_{i=1}^N \frac{u_{Ni}^2}{\lambda - \lambda_i} \quad (36)$$

ریشه های این معادله $(\lambda_i^0)^N$ می باشند، بنابراین رابطه بالا را با مخرج مشترک گرفتن می توان به شکل زیر مرتب کرد:

$$\prod_{i=1}^N (\lambda - \lambda_i) - P(a_N^0 - a_N) = \prod_{i=1}^N \left(\frac{\lambda - \lambda_i^0}{\lambda - \lambda_i} \right) \quad (37)$$

$$P = \frac{\sum_{i=1}^N \left(u_{Ni}^2 \prod_{j \neq i}^N (\lambda - \lambda_j) \right)}{\prod_{i=1}^N (\lambda - \lambda_i)} \quad (38)$$

با قراردادن $\lambda = \lambda_i$ جمله اول سمت چپ حذف می گردد و در عبارت دوم سمت چپ فقط جمله i ام باقی می ماند. به علت آنکه فقط در عبارت

$u_{Ni}^2 \prod_{j=1}^N (\lambda - \lambda_j)$ جمله $\lambda = \lambda_i$ وجود ندارد، در حالی که در سایر جملات

مشابه، به علت وجود جمله $(\lambda - \lambda_i)$ کل عبارت در صورتی که $\lambda = \lambda_i$ باشد، برابر صفر می گردد و رابطه زیر بدست می آید:

$$(a_N^0 - a_N) u_{Ni}^2 = (\lambda_i^0 - \lambda_i) \prod_{j=1}^N \left(\frac{\lambda_i - \lambda_j^0}{\lambda_i - \lambda_j} \right) \quad (39)$$

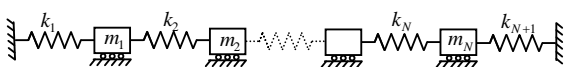
همچنین با مقایسه تریس یعنی مجموع اعضای قطری در ماتریس $[B]$ و $[B^0]$ می توان نوشت:

$$(a_N^0 - a_N) = \sum_{j=1}^N (\lambda_j^0 - \lambda_j) > 0 \quad (40)$$

۵- مساله معکوس برای سیستم جرم و فنر

شکل ۱ یک سیستم سازه ای N درجه آزادی را نشان می دهد که ماتریس جرم و سختی آن مطابق معادلات (۲) و (۳) می باشند. با افزودن سختی k_{N+1} به صورت شکل ۲ یک سیستم جدید بدست می آید که ماتریس سختی آن به صورت زیر است:

$$[K^0] = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 & \dots & 0 & 0 \\ -k_2 & k_2 + k_3 & \dots & 0 & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & -k_N & k_N + k_{N+1} \end{bmatrix} \quad (41)$$

شکل ۲ مدل کمکی

ماتریس های $[B]$ و $[B^0]$ بصورت زیر تعریف می شوند:

$$[B] = [M]^{-1/2} [K] [M]^{-1/2}, \quad [B^0] = [M]^{-1/2} [K^0] [M]^{-1/2} \quad (42)$$

$$[X] [B] = [\Lambda] [X] \quad (21)$$

با جایگذاری $[B]$ از رابطه (۱۱) و براساس تعریف $[X]$ اولین معادله از دستگاه معادلات (۲۱) به شکل زیر می باشد:

$$a_1 \{x\}_1 - b_1 \{x\}_2 = [\Lambda] \{x\}_1 \quad (22)$$

اگر طرفین رابطه بالا از چپ در $\{x\}_1^T$ ضرب شود، مقدار a_1 بدست می آید:

$$a_1 = \{x\}_1^T [\Lambda] \{x\}_1 \quad (23)$$

بعد از تعیین a_1 و با استفاده از رابطه (۲۲) می توان نوشت:

$$b_1 \{x\}_2 = \{d\}_2 = a_1 \{x\}_1 - [\Lambda] \{x\}_1 \quad (24)$$

از آنجا که طول بردار $\{x\}_2$ برابر واحد است، در نتیجه b_1 معادل نرم بردار $\{d\}_2$ می باشد، و سپس از معادله بالا بردار $\{x\}_2$ قابل تعیین است. با معلوم شدن a_1 و b_1 می توان معادله i ام از دستگاه معادلات (۲۱) را به صورت زیر نوشت:

$$-b_{i-1} \{x\}_{i-1} + a_i \{x\}_i - b_i \{x\}_{i+1} = [\Lambda] \{x\}_i \quad (25)$$

با استفاده از شرط تعامد مشابه حالت قبلی می توان نوشت:

$$a_i = \{x\}_i^T [\Lambda] \{x\}_i \quad (26)$$

$$\{d\}_{i+1} = -b_{i-1} \{x\}_{i-1} + a_i \{x\}_i - [\Lambda] \{x\}_i \quad (27)$$

$$b_i = \|\{d\}_{i+1}\| \quad (28)$$

$$\{x\}_{i+1} = \frac{1}{b_i} \{d\}_{i+1} \quad (29)$$

این فرآیند برای $i = 2, 3, \dots, N$ قابل انجام است و علامت $\|\cdot\|$ به معنای نرم اقلیدسی می باشد. روش بیان شده، الگوریتم لانکروز نام دارد. با این الگوریتم می توان ماتریس $[B]$ و بطور همزمان بردارهای ویژه آن را بدست آورد.

۴- مساله معکوس برای ماتریس ژاکوبی

دنباله $(\lambda_i^0)^N$ و $(\lambda_i)^N$ داده شده است، هدف استخراج ماتریس $[B]$ می باشد

به نحوی که $(\lambda_i)^N$ مقادیر ویژه آن باشند. مقادیر ویژه ماتریس $[B^0]$ هستند. با تبدیل a_N به a_N^0 در $[B]$ ماتریس $[B^0]$ بدست می آید.

دنباله $(\lambda_i^0)^N$ مقادیر ویژه دستگاه $\lambda_i^0 \{u\}_i = [B^0] \{u\}_i$ می باشد و:

$$\lambda_1 < \lambda_1^0 < \lambda_2 < \lambda_2^0 < \dots < \lambda_N < \lambda_N^0 \quad (30)$$

به علت آنکه مجموعه بردارهای ویژه یک پایه برای فضای برداری حاصل می باشد، هر بردار u می توان به صورت ترکیب خطی از آنها نوشت:

$$\{u\} = \sum_{i=1}^N \alpha_i \{u\}_i, \quad [B] \{u\} = \sum_{i=1}^N \lambda_i \alpha_i \{u\}_i \quad (31)$$

با توجه به تعریف ماتریس های $[B]$ و $[B^0]$ می توان نوشت:

$$[B^0] \{u\} = [B] \{u\} + (a_N^0 - a_N) u_N \{e\}_N \quad (32)$$

u_N آخرین عضو بردار $\{u\}$ می باشد. با استفاده از روابط فوق می توان معادله زیر را استخراج کرد:

$$\sum_{i=1}^N \lambda_i \alpha_i \{u\}_i + (a_N^0 - a_N) u_N \{e\}_N = \lambda \sum_{i=1}^N \alpha_i \{u\}_i \quad (33)$$

با ضرب کردن طرفین رابطه بالا در $\{u\}_i^T$ و استفاده از شرط تعامد رابطه زیر حاصل می گردد:

$$\alpha_i = (a_N^0 - a_N) u_N \frac{u_{iN}}{\lambda - \lambda_i} \quad (34)$$

۶- حل مثال و نتیجه گیری عددی

با توجه به آنکه هدف، تعیین سختی و جرم طبقات می‌باشد، به نحوی که سیستم حاصل، فرکانس‌های مورد نظر را به دست دهد. در نتیجه λ_1^0 ها، کمکی می‌باشند. این مساله را می‌توان به دو دسته کلی تقسیم بندی کرد: الف - تعداد فرکانس‌های تعیین شده با درجات آزادی (تعداد طبقات) برابر است. ب- تعداد فرکانس‌های تعیین شده از درجات آزادی کمتر است. در اینجا حالت الف بررسی می‌شود.

۶-۱- مثال اول

جرم‌ها و سختی‌های یک سیستم ۴ درجه آزادی را طوری تعیین کنید که مقادیر ویژه (مربع فرکانس‌ها) مطابق جدول ۱ بصورت زیر باشد ($\lambda = \omega^2$):

$$\sum_{i=1}^4 m_i = 6 \quad \lambda_1 = 20, \lambda_2 = 120, \lambda_3 = 250, \lambda_4 = 400$$

گرفتن λ_1^0 ها مطابق جدول ۲ سختی و جرم طبقات بدست می‌آیند، که در جدول ۳ مشاهده می‌شوند. مطابق مطالب توضیح داده شده، سیستم ۴ درجه آزادی که دارای λ_1^0 های فوق باشد و افزودن سختی پنجم باعث انتقال مقادیر ویژه به λ_1^0 ها شود منحصر به فرد است. ولی با توجه به مقادیر انتخابی برای λ_1^0 ها سختی و جرم طبقات عوض می‌شود. در نتیجه اگر مطابق جدول ۲ دسته دیگری برای λ_1^0 ها در نظر گرفته شود، مقادیر جرم و سختی تغییر می‌کند.

۶-۲- مثال دوم

هدف تعیین سختی و جرم یک سیستم ۵ درجه آزادی می‌باشد، به نحوی که $\lambda_1 = 100, \lambda_2 = 1000, \lambda_3 = 3000, \lambda_4 = 5000,$

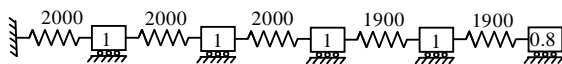
$$\lambda_5 = 7000, \sum_{i=1}^5 m_i = 50$$

حل این مثال برای دو دسته λ_1^0 های گوناگون در جدول ۲ مشاهده می‌شود. دیده می‌شود که در این مثال نیز جرم‌ها و سختی‌ها در حالت‌های گوناگون λ_1^0 با هم تفاوت دارند.

پیشنهاد: علت وجود تغییرات قابل ملاحظه در حالت‌های گوناگون λ_1^0 ، تغییر k_{N+1} در حالت‌های گوناگون است. با ناچیز گرفتن k_{N+1} سیستم اولیه با سیستمی که در آن k_{N+1} وجود دارد بسیار به هم نزدیک می‌شوند و در نتیجه مقادیر ویژه آنها نیز تقریباً یکسان می‌گردند. برای این منظور باید λ_1^0 را بسیار نزدیک به λ_1 گرفت (جدول ۲). حل دو مثال قبل با در نظر گرفتن این موضوع در جدول ۳ وجود دارد.

۶-۱- مثال سوم

سیستمی مطابق شکل ۳ و مقادیر ویژه آن وجود دارد. با در نظر گرفتن λ_1^0 ها مطابق جدول ۲ ملاحظه می‌شود که مقادیر جرم و سختی بدست آمده از این روش در حالتی که λ_1^0 ها بسیار نزدیک به λ_1 ها انتخاب می‌شوند جواب‌های بسیار خوبی بدست می‌دهد (جدول ۳).

شکل ۳ مثال سوم

اعضای آخر روی قطر ماتریس‌های $[B]$ و $[B^0]$ از روابط زیر بدست می‌آیند:

$$a_N = \frac{k_N}{m_N}, \quad a_N^0 = \frac{k_N + k_{N+1}}{m_N} \quad (43)$$

به منظور یافتن ماتریس $[B]$ با توجه به توضیحات قسمت قبل می‌توان به روش گام به گام زیر عمل کرد:

۱- استفاده از رابطه (۴۰) به منظور یافتن $\frac{k_{N+1}}{m_N}$.

۲- محاسبه u_{Ni} برای $i = 1, 2, \dots, N$ توسط معادلات (۳۹) و (۴۰).

۳- استفاده از الگوریتم لانکروس مطابق قضیه (۹) به منظور محاسبه $[B]$.

۴- محاسبه ماتریس‌های جرم و سختی از روی $[B]$.

گام‌های ۱ تا ۳ قبلاً توضیح داده شده است. در اینجا به گام ۴ پرداخته می‌شود. اگر نیروی استاتیکی $f_1 = k_1$ در شکل ۱ به جرم m_1 وارد گردد، بردار جابجایی سیستم از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$\{x\} = \{1, 1, \dots, 1\}^T \quad (44)$$

با توجه به رابطه (۱۴) می‌توان نوشت:

$$\{u\} = [M]^{1/2} \{x\} = \{m_1^{1/2}, m_2^{1/2}, \dots, m_N^{1/2}\}^T \quad (45)$$

با حاصل ضرب ماتریس سختی $[K]$ از رابطه (۳) در بردار $\{x\}$ مقدار زیر بدست می‌آید:

$$[K]\{x\} = \{k_1, 0, 0, \dots, 0\}^T \quad (46)$$

همچنین می‌توان نوشت:

$$[B]\{u\} = ([M]^{-1/2}[K][M]^{-1/2})([M]^{1/2}\{x\}) = [M]^{-1/2}[K]\{x\} \quad (47)$$

از ترکیب دو معادله بالا رابطه زیر حاصل می‌گردد:

$$[B]\{u\} = \{m_1^{-1/2}k_1, 0, \dots, 0\}^T \quad (48)$$

دستگاه حاصل از ترکیب روابط فوق به شکل زیر است:

$$[B]\{m_1^{1/2}, m_2^{1/2}, \dots, m_N^{1/2}\}^T = \{m_1^{-1/2}k_1, 0, \dots, 0\}^T \quad (49)$$

دستگاه فوق دارای N معادله و $N+1$ مجهول است (k_1 و m_1 تا m_N). سمت راست معادله اول از N معادله فوق باعث ورود یک مجهول اضافی (k_1) و همچنین باعث غیرخطی شدن دستگاه می‌گردد. در نتیجه بهتر است در نظر گرفته نشود. اکنون $(N-1)$ معادله می‌ماند و N مجهول (m_1 تا m_N). دستگاه جدید، یک دستگاه همگن است. با توجه به این نکته که در یک سازه برشی اگر تمام جرم‌ها و سختی‌ها در یک ضریب ثابت ضرب شوند، تغییری در فرکانس‌ها و اشکال مودی مجموعه حاصل نمی‌شود، می‌توان بین مقادیر m_1 تا m_N یکی را دلخواه فرض کرد و سپس بقیه مقادیر متناسب با آن را یافت و به این صورت ماتریس جرم پایه را تشکیل داد و سپس می‌توان ماتریس سختی پایه را بدست آورد.

اکنون با گذاشتن یک قید می‌توان سازه پایه را به سازه فیزیکی واقعی تبدیل کرد. این قیده‌ها می‌تواند به یکی از صورت‌های زیر باشد:

$$1- \text{ مشخص بودن جمع جرم طبقات: } \sum_{i=1}^N m_i = \text{cte}$$

$$2- \text{ معلوم بودن سختی یکی از طبقات: } k_i = \text{cte}$$

۳- قراردادن یک حد پایین برای سختی هر کدام از طبقات:

$$k_i \geq \text{cte} \quad (i = 1, 2, \dots, N)$$

با قراردادن هر یک از قیود فوق و یا ترکیبی از آنها می‌توان سازه پایه را به سازه فیزیکی اصلی تبدیل کرد.

۷- مراجع

6. Y. M. Ram, "Inverse Mode Problems for the Discrete Model of a Vibrating Beam", *Journal of Sound and Vibration*, Vol. 169, No. 2, pp. 239-252, 1994.
7. Y. M. Ram, J. Gladwell, "Physical Parameters Reconstruction of a Free-Free Mass-Spring System from its Spectra", *SIAM Journal of Applied Mathematics*, Vol. 52, pp. 140-152, 1992.
8. Y. M. Ram, G. M. L. Gladwell, "Constructing a Finite Element Model of a Vibratory Rod from Eigendata", *Journal of Sound and Vibration*, Vol. 169, pp. 229-237, 1994.
9. G. M. L. Gladwell, J. A. Gbadeyan, "On the Inverse Problem of the Vibrating String or Rod", *Q. J. of Mechanics and Applied Mathematics*, Vol. 38, pp. 169-174, 1985.
10. J. H. Wilkinson, "The Algebraic Eigenvalue problem", Oxford U. P., London, 1965.
1. G. M. Gladwell, "Inverse Problems in Vibration", Dordrecht: Martinus Nijhoff, 1986.
2. O. H. Hald, "Inverse Eigenvalue Problems for Jacobi Matrices", *Linear Algebra and its Applications*, Vol. 14, pp. 63-85, 1976.
3. G. M. L. Gladwell, "The Inverse Problem for the Vibrating Beam", *Proceedings of the Royal Society of London* A393 pp. 277-295, 1984.
4. G. M. L. Gladwell, "The Inverse Mode Problem for Lumped-Mass Systems", *Q. J. Mech. Appl. Math*, Vol. 39, Pt. 2, pp. 297-307, 1986.
5. G. M. L. Gladwell, N. B. Willams, B. He, D. Wang, "How Can We Recognize an Acceptable Mode Shape for a Vibrating Beam", *Q. J. Mech. Appl. Math*, Vol. 42, Pt. 2, pp. 303-316, 1989.

جدول ۱ مقادیر ویژه مثالها ($\lambda_i = \omega_i^2$)

شماره مثال	مجموع جرمها	λ_1	λ_2	λ_3	λ_4	λ_5
(۱)	۶	۲۰	۱۲۰	۲۵۰	۴۰۰	-
(۲)	۵۰	۱۰۰	۱۰۰۰	۳۰۰۰	۵۰۰۰	۷۰۰۰
(۳)	۴.۸	۱۷۳.۲	۱۴۳۲.۲	۳۵۳۱.۰	۵۶۶۸.۲	۷۲۷۰.۳

جدول ۲ ورودی مثالها

شماره مثال	λ_1^0	λ_2^0	λ_3^0	λ_4^0	λ_5^0
(۱)	الف	۴۰	۱۸۰	۳۰۰	۴۵۰
	ب	۳۰	۱۹۰	۲۹۰	۴۸۰
	ج	۵۰	۱۷۰	۳۲۰	۴۶۰
	د	۲۰.۰۱	۱۲۰.۰۱	۲۵۰.۰۱	۴۰۰.۰۱
(۲)	الف	۱۵۰	۱۲۰۰	۳۵۰۰	۵۷۰۰
	ب	۱۳۰	۱۴۰۰	۳۳۰۰	۵۵۰۰
	ج	۱۰۰.۰۱	۱۰۰۰.۰۱	۳۰۰۰.۰۱	۵۰۰۰.۰۱
(۳)	الف	۲۰۰	۱۷۰۰	۴۰۰۰	۶۲۰۰
	ب	۱۷۳.۲۱	۱۴۳۲.۲۱	۳۵۳۱.۰۱	۵۶۶۸.۲۱

جدول ۳ خروجی مثالها

شماره مثال	m_1	m_2	m_3	m_4	m_5	k_1	k_2	k_3	k_4	k_5
(۱)	الف	۲.۱۱	۲.۰۴	۱.۱۶	۰.۶۹	۲۱۰.۹	۱۹۴.۱	۱۸۵.۰	۱۰۹.۴	-
	ب	۲.۱۷	۲.۶۹	۰.۷۸	۰.۳۶	۱۶۹.۹	۲۳۳.۴	۱۴۸.۵	۶۷.۳۷	-
	ج	۲.۳۲	۱.۵۳	۱.۲۹	۰.۸۶	۲۴۳.۵	۱۷۶.۶	۱۶۷.۸	۱۳۰.۸	-
	د	۲.۴۲	۱.۶۲	۱.۲۹	۰.۶۷	۲۳۰.۸	۱۶۶.۳	۱۵۹.۹	۱۳۲.۶	-
(۲)	الف	۲۲.۶۱	۱۱.۹۱	۸.۹۶	۵.۱۹	۱.۳۳	۵۶۲۵	۲۲۷۴۷	۱۷۵۴۴	۱۴۲۰۵
	ب	۲۵.۷۵	۱۵.۵۱	۴.۸۸	۲.۷۵	۱.۱۰	۵۳۰۷	۳۱۷۳۴	۱۳۸۶۸	۶۵۴۲
	ج	۱۱.۵۵	۱۱.۱۳	۹.۷۰	۱۰.۸۸	۶.۷۵	۷۴۷۵	۱۷۷۵۳	۱۷۲۸۰	۱۹۴۹۳
(۳)	الف	۲.۲۱	۱.۵۴	۰.۷	۰.۲۸	۰.۰۷	۹۲۶	۳۷۰.۲	۱۹۰.۴	۸۴۷
	ب	۱.۱۳	۱.۰۸	۱.۰۲	۱.۰۲	۰.۵۴	۱۷۳۴	۱۹۳۲	۱۹۵۶	۱۹۴۳
	ج	۱	۱	۱	۱	۰.۸	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۲۰۰۰	۱۹۰۰